

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/92/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122203458
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Štrkolcová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7122203458.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Natálie Štrkolcovej a členov senátu JUDr. Igora Ragana a JUDr. Ondreja Hvišča, PhD., v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 45 946 868, proti žalovanej: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX B., zastúpenému kochan advokáti s.r.o., so sídlom Wuppertálska 3159/67, 040 23 Košice – mestská časť Sídliisko KVP, IČO: 54 901 413, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o späťvzatie žaloby po rozhodnutí Mestského súdu Košice vo veci sp. zn. 29Odi/4/2022, takto

rozhodol:

I. Pripúšťa späťvzatie žaloby, zrušuje rozsudok Mestského súdu Košice, č. k. 29Odi/4/2022-234 zo dňa 30. apríla 2025 a konanie z a s t a v u j e.

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 29Odi/4/2022-234 zo dňa 30. apríla 2025 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zrušil oddĺženie žalovanej, na základe uznesenia sp. zn. 32OdK/18/2022, ktorým súd zbavil žalovanú všetkých záväzkov v rozsahu, v akom neboli uspokojené v konkurze. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovanej priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Po vydaní označeného rozsudku skôr, než tento nadobudol právoplatnosť, písomným podaním zo dňa 27.6.2025 vzal žalobca žalobu späť, navrhol, aby odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, konanie zastavil a nepriznal trovy konania žiadnej zo strán. Uviedol, že dôvodom tohto jeho procesného postupu sú osobité okolnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného v rámci konania, o ktorých v čase podania návrhu na zrušenie oddĺženia nemal vedomosť, kedy vychádzal zo skutočností, ktoré podanie návrhu naopak odôvodňovali. Tvrdil, že okolnosti ohľadom majetkových pomerov žalovanej boli preukázané až v rámci konania skrz vykonané dokazovanie, a to aj na vykonaní žalobcom navrhovaného dopytu na Sociálnu poisťovňu za účelom preverenia príjmov žalovanej v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jej majetok, či zistením stavu a hodnoty jej majetku. S ohľadom na skutočnosti známe žalobcovi v čase podania návrhu na zrušenie oddĺženia žalovanej mal žalobca za to, že iniciovanie konania o zrušenie oddĺženia žalovanej nie je možné vyhodnotiť ako neopodstatnené, pretože žalobca disponoval informáciami, z ktorých dôvodne vyvodzoval nepoctivosť konania žalovanej. Vychádzal najmä zo skutočnosti, že žalovaná nebola v čase podania návrhu platobne neschopná, keď mala dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov. Poukázal, že žalovaná po vyhlásení konkurzu nevykonala v prospech žalobcu žiadne úhrady a neposkytla žiadnu sumu na úhradu svojho záväzku. Žalobca po oddĺžení žalovanej nebol z jej strany za účelom riešenia dlhu ani len kontaktovaný napriek zaslanej výzve na preukázanie poctivého zámeru, čo na strane žalobcu len

umocňovalo jeho presvedčenie o nepoctivom zámere žalovanej pri oddĺžení. S ohľadom na uvedené mal žalobca za to, že bolo možné vyhodnotiť jeho presvedčenie o nepoctivom zámere žalovanej pri oddĺžení, resp. o tom, že žalovaná využila inštitút oddĺženia nedôvodne a v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, za opodstatnené a relevantné. Žalobca uzavrel, že nemal vedomosť, či tvrdenia a vyhlásenia uvádzané žalovanou v rámci konkurzného konania boli opodstatnené a pravdivé. Nakoľko nedisponoval zákonnou možnosťou preverenia zákonnosti postupu žalovanej, využil svoje zákonné právo a domáhal sa prešetrenia súladnosti postupu žalovanej cestou všeobecného súdnictva. Z pohľadu žalobcu, vyššie opísané okolnosti priebehu tohto sporového konania odôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď za dôvod hodný osobitného zreteľa je možné považovať aj podiel strán na vzniku a priebehu sporu.

3. Späťvzatie žaloby spolu s výzvou, aby v lehote 10 dní oznámila súdu, či s ním súhlasí, bolo doručené na vyjadrenie žalovanej. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 7.7.2025 so späťvzatím žaloby súhlasila. Vo vzťahu k trovám konania však žalovaná uviedla, že procesné zavinenie je čisto na strane žalobcu. Argumentovala, že nevykonala vo veci žiadne úkony, na základe ktorých by bol žalobca nútený žalobu vziať späť. Mala za to, že v konaní úspešne preukázala svoj poctivý zámer, o čom svedčí aj podanie žalobcu - späťvzatie žaloby v celom rozsahu. Preto vo vzťahu k nároku na trovy konania navrhla, aby odvolací súd posúdil späťvzatie žaloby ako procesné zavinenie žalobcu a priznal nárok na náhradu trov konania žalovanej.

4. Podľa § 370 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

5. V prejednávanej veci vzal žalobca žalobu späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila. Odvolací súd preto v súlade ust. § 370 ods. 1, 2 CSP rozhodol o pripustení späťvzatia, zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Odvolací súd udáva, že ak dôjde k zastaveniu konania, je dôvodná aplikácia § 256 ods. 1 CSP, ktoré ustanovuje zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo konanie zastavené. Zavinenie na zastavení konania môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného.

9. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok sporu (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie na zastavení konania (§ 256 ods. 1 CSP). Umožňuje súdu nezaviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. súd nemusí zaviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Uvedené je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomostiam. Dôvody hodné osobitného zreteľa zákon už ale bližšie nešpecifikuje a výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax.

10. Z priebehu súdneho konania je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že žalobca netrval na podanej žalobe (vzal ju späť) z dôvodu, že na základe výsledkov dokazovania usúdil, že v odvolacom konaní by nebol úspešný. Z opisu situácie žalobcom pri vykonaní úkonu späťvzatia teda vyplýva, že späťvzatím žaloby predchádzal žalobca pravdepodobnému neúspechu v odvolacom konaní. Zastavenie konania teda zavinil žalobca, čo odôvodňuje aplikáciu ust. § 256 ods. 1 CSP na rozhodovanie o trovách konania.

11. Žalobca vzhliadol výnimočné okolnosti sporu, na základe ktorých navrhol, aby súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 257 CSP v tom, že len iniciovaním sporu bolo možné zistiť

rozhodné skutočnosti pre posúdenie poctivého zámeru žalovanej. Z uvedeného vyplýva, že žalobca podával žalobu s tým, že nemá dôkazy o nepoctivosti zámeru žalovanej a túto len prezumoval. Ako už Krajský súd v Košiciach uviedol v inom svojom rozhodnutí, s obdobnou skutkovou a právnou situáciou, ktoré bolo rovnako vedené z iniciatívy žalobcu, „žalobca nesie plnú procesnú zodpovednosť za svoj úspech alebo neúspech v konaní, pretože je iba na jeho vlastnom rozhodnutí to, či s dôkaznými prostriedkami, ktoré má k dispozícii, podá žalobu alebo nie.“ (uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.3.2024, č. k. 3Cob/6/2024 – 165).

12. Žalobca v podanej žalobe len abstraktne opísal nepoctivý zámer žalovanej (s ohľadom na zákonné vymedzenie poctivého a nepoctivého zámeru v ust. § 166g ods. 2 ZKR), ale v konkrétosti uviedol jedine to, že žalovaná ho ako veriteľa nekontaktovala, čím neprejavila úprimnú snahu riešiť svoj dlh. Žalobca teda pri podaní žaloby nevedel, či uspeje a keď z vykonaných dôkazov zistil, že žalobu podal nedôvodne, vzal ju späť. Žalobca teda nešiel do konania s tým, aby preukázal nepoctivosť zámeru žalovanej, ale len aby (s pomocou súdu) túto preveril. Pritom mal a mohol z verejne prístupných údajov v Obchodnom vestníku a rovnako aj nahliadnutím do konkurzného spisu sp. zn. 32OdK/18/2022 zistiť rozhodné skutočnosti. Tieto by (pravdepodobne) viedli k inému rozhodnutiu ohľadne podania žaloby. Žalobca ako právny nástupca veriteľa mohol nahliadnuť do spisu, keďže spĺňal podmienky podľa § 97 CSP. Tým, že žalobca pred podaním žaloby nezistil všetky možné a dostupné skutočnosti a okolnosti predmetu konania, a toto ponechal až na súdne konanie, spôsobil vznik nedôvodných trov, ktoré je tak povinný protistrane nahradiť.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené a plný úspech žalovanej odvolací súd o trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).